

Sławomir Skrzypek (1963–2010)

Pana Sławomira Skrzypka poznałam osobiście w pierwszym roku sprawowania przez Niego funkcji prezesa NBP. Okazją ku temu było seminarium zorganizowane w Polskim Towarzystwie Ekonomicznym przy współdziałaniu NBP, nt. „Integracja Polski ze strefą euro” (16 października 2007 r.). To, co było dla mnie szczególnie uderzające w bezpośrednich rozmowach z Panem Prezesem, to kontrast między Jego wizerunkiem medialnym a rzeczywistością. Media w większości nie kreowały pozytywnego wizerunku prezesa NBP. Przeciwnie, bezlitośnie eksponowały wszystkie najdrobniejsze nawet potknięcia w wystąpieniach publicznych. Okres, kiedy był powoływany na stanowisko prezesa NBP; niestety, nie był wolny od jatek politycznych. Pan Sławomir Skrzypek doświadczał nieprzyjemnych tego następstw. Od początku ekonomiści nie byli zgodni w Jego ocenach jako kandydata na prezesa NBP. Podkreślano, że nie jest znanym ekonomistą, nie ma żadnych tytułów naukowych itp. Wyrażano niepokoje, że może się to negatywnie odbić na polityce pieniężnej w Polsce. Należałam do osób, które, zważywszy na zawodowy życiorys Pana Sławomira Skrzypka, nie podzielały takich opinii i obaw (vide wskazywałam w wywiadach prasowych, że prezes NBP nie musi mieć tytułu profesora, tym bardziej, jeśli ma wiedzę i praktykę z dziedziny bankowości, a te warunki Pan Sławomir Skrzypek spełniał). Rzeczywistość i dokonania NBP w okresie prezesury Pana Sławomira Skrzypka potwierdzają, że świetnie poradził sobie na tym stanowisku, choć jego kadencja przypadła na lata największego od lat kryzysu finansowego, z czym wiązały się niesłychanie trudne wyzwania w polityce monetarnej. Mimo kryzysu globalnego, w Polsce nie doszło do recesji ani do nieprawidłowości w sferze polityki monetarnej. Nieprzypadkowo też dokonania Pana Prezesa Skrzypka znalazły uznanie zarówno wśród większości krajowych znawców bankowości, jak i w międzynarodowych kręgach finansowych. Magazyn „Global Finance” w 2009 roku wyróżnił Prezesa Sławomira Skrzypka wśród 30 prezesów banków centralnych, oceniając Go wyżej od szefa amerykańskiego FED-u, Bena Bernanke. Podstawą wysokiej oceny działań Pana Prezesa Skrzypka była m.in. trafna prognoza dotycząca inflacji. Sławomir Skrzypek, mimo nacisków, nie zdecydował się na działania NBP zmierzające do zmniejszenia inflacji, twierdząc, że spadnie ona „bez kiwnięcia palcem przez Bank Cen-

tralny”. Magazyn „Global Finance” uznał to za wybitnie proroczą ocenę, co potwierdziła rzeczywistość gospodarcza w Polsce, a także w innych krajach.

Ilekoć miałam okazję rozmawiać z Panem Prezesem, tylekoć przekonywałam się, że jest osobą niezwykle bezpośrednią, życzliwą i empatyczną. Imponowała nie tylko Jego rozległa i ciągle poszerzana wiedza zawodowa, ale także zainteresowania historią i numizmatyką. To m.in. dzięki temu tak wspólnie rozwija się działalność numizmatyczna NBP i realizowane są kolejne, piękne edycje monet związanych z historią Polski. O bogatej osobowości Pana Prezesa Skrzypka można było się przekonać zwłaszcza w czasie spotkań i debat nieformalnych. Nigdy nie zapomnę rozmów pokonferencyjnych w ośrodku NBP w Starej Wsi. Pan Prezes objawiał się wówczas jako człowiek renesansu, o licznych zdolnościach i zainteresowaniach, jako osoba z wielkim poczuciem humoru i bardzo szarmancka.

Co prawda, w dzisiejszych czasach globalnych zawirowań, idea społecznej odpowiedzialności biznesu mocna straciła na wiarygodności, ale działania Pana Prezesa Skrzypka dowodziły, że idea ta nie jest utopią. Dbał o to, by idea społecznej odpowiedzial-

ności biznesu przyświecała działalności NBP. Poświęcał przy tym wiele swego czasu prywatnego na działalność społeczną.

Miałam okazję do spotkań z Panem Prezesem m.in. w związku z organizowaną przez Polskie Towarzystwo Ekonomiczne i wspieraną przez NBP Olimpiadą Wiedzy Ekonomicznej (OWE). Spotkania takie dowodziły, że Panu Prezesowi głęboko na sercu leży kwestia edukacji ekonomicznej, zwłaszcza młodzieży. Pan Prezes jak rzadko kto doceniał wagę tego problemu. Twierdził, że wspomaganie przedsięwzięć skierowanych do młodzieży to najlepsza lokata na przyszłość. Wielekroć podkreślał, że jest to najbardziej efektywna inwestycja.

Krótko przed tragedią, w sobotę, 20 marca, odbyło się w NBP spotkanie Pana Prezesa Skrzyпка z laureatami OWE (100 laureatów wyłonionych spośród 14 tys. uczniów uczestniczących w zawodach). Poświęcając swój prywatny weekendowy czas, Pan

Prezes zaoferował młodzieży wspólną debatę na tematy gospodarcze. Debatę trwała znacznie dłużej niż pierwotnie zakładano, Pan Prezes odpowiadał szczegółowo na wszystkie, jak się okazało, bardzo dociekliwe pytania ze strony laureatów OWE. Wyrażał nadzieję, że niektórzy z laureatów OWE, po przejściu przez kolejne szczeble edukacji i doświadczenia zawodowego, będą, być może, w przyszłości kandydatami na stanowisko Prezesa NBP – Jego następcami. Nikt wówczas nie przypuszczał, że już za kilkanaście dni naprawdę potrzebny będzie nowy kandydat. Taką potrzebę wymusiła, niestety, Tragedia Smoleńsko-Katyńska.

W bezsilnym proteście przeciw tak okrutnemu zrządzeniu losu pozostaje mieć tylko nadzieję, że tragedia ta ma jakiś dodatkowy wymiar i sens, choć na razie trudno się go dopatrzeć. Śmierć Sławomira Skrzyпка to niepowetowana strata w każdym wymiarze. Cześć jego Pamięci.

Elżbieta Mączyńska

Sławomir Skrzypek (1963–2010)

Absolwent Politechniki Śląskiej w Gliwicach, magister nauk ekonomicznych Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie. Dyplom MBA Uniwersytetu Wisconsin – La Crosse, z rozszerzonym programem w zakresie finansów. Ukończył studia podyplomowe na Akademii Ekonomicznej w Krakowie w zakresie zarządzania aktywami i pasywami w polskim systemie bankowym oraz na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach oraz Business Management Uniwersytetu Georgetown i Advanced Management Program, IESE University of Navarra. Odbył praktyki w Kongresie Stanów Zjednoczonych w Waszyngtonie, koncentrując się na pracach legislacyjnych z dziedziny bankowości i finansów oraz przy Misji Polskiej ONZ w Nowym Jorku.

W latach 1993–1997 był zatrudniony w NIK, gdzie zajmował się m.in. kontrolą finansową struktur administracji rządowej i samorządowej oraz sektora bankowego.

Jego doświadczenie obejmuje różne obszary sektora finansowego. Od maja 2000 r. do czerwca 2001 r. wchodził w skład grupy doradców PZU Życie SA. Pełnił funkcję przewodniczącego Rady Nadzorczej PTE EPOKA SA. W latach 1997–2000 sprawował funkcję zastępcy prezesa Zarządu Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie, nadzorując m.in.

Departament Kapitałowy. Od 2001 r. zajmował się doradztwem finansowym. Był członkiem Rady Nadzorczej Domu Maklerskiego BOŚ SA. W tym samym roku pełnił funkcję delegowanego z Rady Nadzorczej członka Zarządu IX NFI im. E. Kwiatkowskiego. W latach 2001–2002 był członkiem Zarządu PKP SA.

W latach 2002–2005 był zastępcą prezydenta miasta stołecznego Warszawy, odpowiedzialnym m.in. za politykę finansową, inwestycje i nadzór właścicielski. Pełniąc tę funkcję, zainicjował współpracę władz Warszawy m.in. z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym, Bankiem Rozwoju Rady Europy oraz czołowymi bankami zagranicznymi z całego świata.

Od grudnia 2005 r. był wiceprezesem Zarządu PKO BP SA, a od września 2006 r. dodatkowo pełnił obowiązki prezesa Zarządu PKO BP SA. Od maja 2006 r. sprawował funkcję przewodniczącego Rady Nadzorczej TVP SA. Ponadto, w 2006 r. pełnił funkcję przewodniczącego Rady Nadzorczej Banku Pocztowego SA.

10 stycznia 2007 r. został powołany przez Sejm RP na Prezesa Narodowego Banku Polskiego.

Zginął tragicznie 10 kwietnia 2010 r. w katastrofie samolotu pod Smoleńskiem, w drodze na obchody 70. rocznicy mordu w Katyniu.

Informacje pochodzą ze strony internetowej NBP.